

Man antager, at i Loven bør det udtrykkelig udtales, at den ogsaa angaar Salg af Stalbyr, Ledbyr og lignende Fiskeriprodukter.

Forholdet kunde selvfølgelig ordnes paa den Maade, at Salg af fersk Fisk ved frivillig Auktion kunde foregaa fuldstændig frit som al anden Handel med denne Vare, men Udvalget mener dog, at denne Forretning paa Grund af dens særegne Bessaffenhed bør foretaas af Personer med nogen Forretningsdygtighed, og foreslaar derfor, at Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele dertil egnede Personer Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, til stige Auktioners Afholdelse. Udvalget nærer saa meget mindre Betænkelse ved denne Ordning,

som det maa antages for anerkendt, at Fiskere efter den gældende Lovgivning maa anses for berettigede til, saaledes som det nu oftest er, paa Stranden eller fra deres Fartøjer at sælge deres Fangst til den høfstdyndende blandt de tilstedeværende Købere.

Som Følge af ovenstaaende foreslaar Udvalget Lovforslaget affattet saaledes:

„Indenrigsministeren er bemyndiget til at meddele dertil egnede Personer Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, til uden Auktionsdirektørens Mellemkomst og uden Erlæggelse af Afgifter at afholde frivillig offentlig Auktion over fersk Fisk, derunder Krebs, Hummer, Rejer og Muslinger.“

Aberg.

Sungeren,
Sekretær.

G. Larsen.

Leth.

Lutein,
Formand og Ordfører.